

Дитина, яка постраждала від домашнього насильства –

особа, яка не досягла 18 років та зазнала домашнього насильства у будь-якій формі або стала свідком (очевидцем) такого насильства.

Домашнє насильство може бути різних форм

- **Психологічне** (словесні образи, крики, погрози, приниження, переслідування, залякування, ізоляція, тощо).
- **Фізичне** (ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, побиття, удусення, припікання, примус вживати алкоголь, наркотики, тощо).
- **Економічне** (умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів чи документів, залишення без догляду чи піклування, перешкоджання в отриманні необхідних послуг з лікування, заборона працювати, примушування до праці, заборона навчатися, тощо).
- **Сексуальне** (зґвалтування, примус до сексуальних контактів, примус до спостереження сексуальних контактів, розбещення дітей, домагання дитини для сексуальних цілей, залучення до порноіндустрії, тощо).

Тілесні покарання – НЕ метод виховання. Це – домашнє насильство.

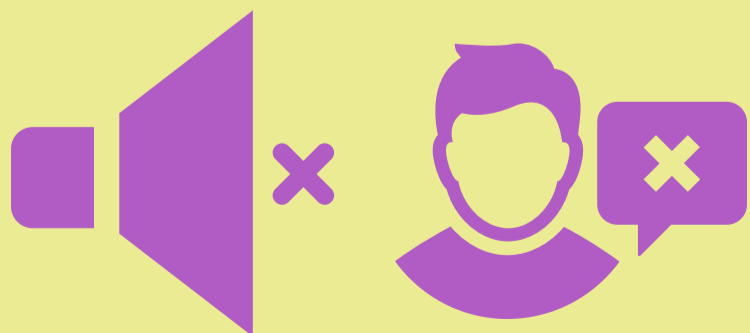
Забороняються фізичні покарання дитини батьками, а також застосування ними інших видів покарань, які принижують людську гідність дитини (ст.150 Сімейного кодексу України).

Пам'ятай, домашнє насильство – це не внутрішньосімейна справа чи особливості родинного спілкування. Це протиправні дії, яким немає виправдання та про які не можна мовчати.

Домашнє насильство спричиняє негативні наслідки як для постраждалих осіб, так і для всього суспільства:

почуття провини; почуття сорому; замкненість; страх спілкування; низька самооцінка; зневіра у собі; депресія; відчай; небажання жити; ушкодження частин тіла та внутрішніх органів різного ступеня тяжкості; переломи кісток, каліцтва і смерть; економічні втрати; феномен соціальної естафети (діти, які зростали в атмосфері домашнього насильства, схильні відтворювати таку модель поведінки у власних сім'ях); тощо.

Війна не привід замовчувати насильство.

Насильство не є нормою. Воно не повинно толеруватись за жодних умов. Навіть під час війни. Безпека в країні починається з безпеки в родині. Розірви коло насильства.

Більше інформації про форми домашнього насильства, міфи про нього, особисті історії постраждалих осіб та служби допомоги ви можете знайти на сайті інформаційної кампанії «РОЗІРВИ КОЛО» <https://rozirvykolo.org/>

Якщо ти зазнаєш домашнього насильства або є його свідком між іншими членами родини, **твоєї провини у цьому немає**. Відповідальність за насильство завжди лежить на кривдникові(-ці).

Не мовчи, звертайся по допомогу до будь-якої дорослої особи, якій довіряєш (родичі, класний керівник(-ця), шкільний психолог(-иня), вчитель(-ка), директор(-ка), тощо).

Для консультації з питань запобігання та протидії домашньому насильству звертайся:

116 111 Національна «гаряча лінія» для дітей та молоді

childhotline_ua

Telegram CHL116111

116 123 Національна «гаряча» лінія (цілодобово, анонімно, безкоштовно)

1547 Урядова «гаряча» лінія (цілодобово, анонімно, безкоштовно)

Для повідомлення про випадок домашнього насильства, отримання захисту та допомоги звертайся:

102 Поліція

(048) 724 80 54, (048) 765 35 45 з 8.00 до 17.00 Служба у справах дітей

(048) 777 25 17 Громадська організація «Громадський Рух «Віра, Надія, Любов»

- соціальна допомога
- психологічна допомога
- можливість перенаправлення до притулку «Софія» для жінок з дітьми

(048) 784 92 67 Центр соціальних служб Одеської міської ради (вул. І. Рабіна, 7)

(048) 734 95 08 Відповідальна особа з питань запобігання та протидії домашньому насильству Малиновської районної адміністрації Одеської міської ради (вул. Генерала Петрова, 22)